

โตเกินไปสำหรับ

ปฐมวัยหรือเปล่า?

กิฟท์หวังว่าเธอจะย้ายไปเยาวชนหญิงได้

โดย ลูซี่ สตีเวนสัน อีเวลล์
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ประเทศไนจีเรีย

“ปฐมวัยต้อนรับเข้าสู่ปฐมวัย!” ซิสเตอร์ อักบอร์ ผู้นำปฐมวัยของกิฟท์ยืนอยู่หน้าชั้น “วันนี้เราจะฝึกร้องเพลง ‘จงรักภักดี และกัน’”¹

เพลงเริ่มขึ้น และเด็กเล็กเตรียมพร้อมร้องเพลง แต่กิฟท์รู้จักเพลงนี้ เธอเคยร้องเป็นร้อยรอบแล้ว! วันนี้เธอรู้สึกไม่อยากจะร้องเพลงนี้เลย

กิฟท์เมื่อปฐมวัย เธออายุมากกว่า ตัวสูงกว่า และตัวโตกว่าเด็กคนอื่น ตอนนี้เป็นเพื่อนๆ ของเธอที่โบสถ์ล้วนอยู่ในเยาวชนหญิง เธอยังมีเวลาเกือบหนึ่งปีเต็มก่อนจะไปชั้นเรียนและกิจกรรมเยาวชนหญิงกับพวกเขา

ขณะที่ทุกคนร้องเพลง กิฟท์เงียบ เธอพิมพ์บางคำในเพลง แต่เธอกลัวแต่คิด แล้วเธอก็หนีออก บางทีถ้าเธอพูดกับอริการ อริการอาจให้เธอไปเยาวชนหญิงก่อนเวลาเพื่อเธอจะได้อยู่กับเพื่อนๆ

กิฟท์พบอริการอาโซมบีหลังเลิกโบสถ์ “สวัสดีค่ะ อริการ” เธอพูด “หนูไม่รู้สิว่า

ตัวเองเป็นส่วนหนึ่งในปฐมวัยอีกเลย หนูตัวใหญ่และอายุมากกว่าเด็กคนอื่นๆ หนูขอเริ่มไปเยาวชนหญิงแทนเลยได้ไหมคะ?”

อริการอาโซมบียิ้ม “อริการรู้ว่าการย้ายไปเยาวชนหญิงเป็นเรื่องน่าตื่นเต้น” ท่านกล่าว “แต่หนูสามารถเริ่มไปได้ในปีที่หนูอายุครบ 12 ปีเท่านั้น เสียใจด้วยนะ”

กิฟท์ก้มหน้ามองรองเท้าของเธอ “ตกลงค่ะ” “ปฐมวัยโชคดีที่มีหนู” อริการกล่าว “อริการว่าเด็กที่อายุน้อยกว่าชั้นชมหนูมากนะ หนูสามารถสร้างความแตกต่างครั้งใหญ่ให้กับพวกเขาได้”

ตลอดทั้งวันกิฟท์รู้สึกเศร้า หนึ่งปีเป็นช่วงเวลานานที่จะรู้สึกเหงาในปฐมวัย

แต่แล้วกิฟท์ก็นึกถึงสิ่งที่อริการอาโซมบีพูดมากขึ้น เด็กคนอื่นชื่นชมเธอจริงหรือ? เธอไม่เคยสังเกตมาก่อน

สัปดาห์ต่อมา กิฟท์โบกมือลาเพื่อนขณะพวกเขาเดินไปห้องเยาวชนหญิง เธอถอนหายใจและเดินไปที่ห้องเรียนปฐมวัย

“กิฟท์” ซิสเตอร์อักบอร์กล่าว “หนูยินดีจะช่วยฉันสอนเพลงของสัปดาห์นี้ไหม?”

“เออ ได้ค่ะ” กิฟท์ตอบ “เรากำลังเรียนเพลงอะไรคะ?”

ร้องเพลง กิฟท์รู้สึกอบอุ่นและมีความสุขในใจ เธอรู้ว่าเธอกำลังรู้สึกถึงพระวิญญูญาณบริสุทธิ์

ไม่นานชั้นเรียนปฐมวัยก็ใกล้จะจบแล้ว! หลังจากสวดอ้อนวอนปิด กิฟท์เริ่มเดินไปที่โถง เธอต้องการหาเพื่อนหลังเลิกชั้นเรียนเยาวชนหญิงและทักทาย

แต่เด็กหญิงคนหนึ่งหยุดเธอไว้ “ขอบคุณที่ร้องเพลงกับเรา!” เธอออกคิฟท์ “หนูอยากเป็นเหมือนพี่เมื่อหนูโตขึ้น”

กิฟท์ยิ้ม เธอยังอดใจรอไปเยาวชนหญิงไม่ไหว และเธอหวังว่าปีหน้าจะผ่านไปอย่างรวดเร็ว แต่เธอรู้ว่าเธอยังสามารถเรียนรู้และทำสิ่งดีๆ ในปฐมวัยได้

และบางทีอริการอาโซมบีอาจพูดถูก เธอสามารถสร้างความแตกต่างได้ ●

“หนูไม่รู้สิว่าตัวเองเป็นส่วนหนึ่งในปฐมวัยอีกเลย หนูตัวใหญ่และอายุมากกว่าเด็กคนอื่น ๆ หนูขอเริ่มไปเยาวชนหญิงแทนเลยได้ไหมคะ?”

“ฉันลูกพระเจ้าเป็นเจ้า”² ซิสเตอร์อักบอร์กล่าว “ขอบใจสำหรับความช่วยเหลือของหนูนะ! ครุคิดว่าเด็ก ๆ จะสนุกกับการเรียนรู้จากหนู”

เมื่อถึงเวลาร้องเพลง กิฟท์ยืนอยู่หน้าห้อง “วันนี้ฉันจะสอนเพลงโปรดของฉันนะ” เธอกล่าว เธอช่วยให้เด็ก ๆ เรียนรู้เนื้อเพลง จากนั้นเธอร้องเพลงกับพวกเขา ขณะที่พวกเขา

1. หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 74.

2. หนังสือเพลงสำหรับเด็ก, 2.